XV. évfolyam — Celldömölk, (Kiscell) 1913. augusztus 24. — 34. szám.

Kemenesvidék

VASÁRNAPI FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE") — Megjelenik minden vasárnap. — („KISCZELL és VIDÉKE")

Előfizetési ár: Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. — Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára . . 20 f. Tanulóknak és jegyzőknek egy évre 8 kor., félévre 3 kor. Szerkesztővel értekezhetni: szerdán és pénteken

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal és özv. Zsigmond Istvánné könyvkereskedése

Közegeszségügyi állapotaink.

Türhetetlen az a közöny, a mit nálunk az illetékes körökben a közegészségügy iránt tanusitanak. Haladunk, haladunk lázasan, szinte gőzerővel a nyugati kultura felé és ismet kisül, hogy ez nem egyéb, mint balga önamitás, mert a mi legfőbb közegeszségügyünkben nemhogy a reformok előjelei mutatkoznának, hanem mindinkább rohamosabban, kétségbeejtően esünk vissza a reakció fullasztó árjába.

A társadalmi körök minden rétegében hangos hullámokat vetnek fel az üdvös intézmények létesítése. Napról-napra felhangzik az egész kórusa az érző kebleknek. Egyletek, körök, patronageok ütik fel minden legkisebb helységben jótékony tanyajukat, felállitják mindenfele a humanizmus hatalmas zakatoló gyárait. És hogy megmutassák az áldozatkészség, a nemeslelkűség végső határvonalait, már mulatni is csak azért mennek ebben az országban, hogy általa a szegényeket, az ügyefogyottakat gyámolitsák.

S az a szegény ember, kinek nem jutott osztályrészül, hogy részt kérjen magának mindezekből, a boldogságtól kipirult arccal kiált fel: Boldog Magyarország, hogy ilyen gyermekeket nevelsz, a kik nem riadnak vissza az anyagi áldozatok legmesszebbmenőjétől sem, midőn jótékony intézményről van szó!

Pedig milyen csalódás, keserves kiábrándulás éri őt minden vonalon. Mert mi mindenben utánozzuk a külföldet, csak abban a mi a legfontosabb, a mi a legélletbevágóbb, nem tudunk semmi ujat felmutatni. Közegészségügyünk épen olyan stádiumban áll, mintha a mult század hetvenes éveiben volnánk. Ha beteget kell elszállitanunk valamelyes kórházba, ugy keresztül kell nyargalnunk a kálváriák egész sivatagán, mig valahol helyet kapunk számára. De ez még hagyján volna. Az utóbbi napokban azonban szemtanui voltunk annak is, hogy közveszélyes őrültek fenyegetik a polgári nyugodt életet. Unos-untalan attól kell tartanunk, hogy rankveti magát egy-egy szabadon járó elmebajos. S itt a közigazgatás minden fegyvere csütörtököt mond, mert hiába teszi meg a megfelelő lépéseket, a kórházba internálást illetőleg, ott kereken elutasitják, mondván: nincs hely!

Ez a két szócska szomoru világot vet egész közegészségügyi állapotainkra, mert itt látjuk legjobban, hogy milyen kevés haladás mutatkozik ezen a téren, hogy milyen nagy a nemtörődömség. Nálunk a kórház éppen ugy aranylik a betegekhez, mint a nagy munkaerő, a mellette eltörpülő munkahoz. Hány meg hány nagyobb vidéki város van egyáltalán kórház nélkül. Pedig a vezetők részéről megvolna az akarat és az áldozatkészség is azok felállitásához, dehát a kormány anyagi fedezet hijján kénytelen elzárkózni minden segélyezéstől. A kisebb községeknek is hiába van meg a nemes és lélekemelő szándékuk, ha az illetékes helyeken hiába kilincselnek némi támogatásért.

De közegészségügyünk nyomorult volta még más irányban is megnyilatkozik. A fentiek vázolásában még nem értük el a végső pontokat. Üssük fel csak a tüdővészben elhalálozottak rémes statisztikáját és arra a szomoru tapasztalatra jutunk, hogy azok a nagyarányu segélyakciók és óvintézkedések, a mit ezek érdekében tettünk, egyáltalában számba sem jöhetnek az eredményhez képest. Mindezek csak kezdetleges munkálatok, a mit ebben az irányban kifejtettünk. Eme testünkben rágódó betegség, mely évente annyi áldozatot követel maga számára, hogy gyökerestől kipusztuljon, sokkal mélyrehatóbb, intenzivebb munkába kerül. Ezt a kórt csirajában kell elfojtani és erre nézve kevés intézkedés történik nálunk. Mert hiába állitunk fel szanatóriumokat a tüdőbetegek számára, ha az utcák porosak, piszkosak és a bacillusok továbbtenyésztik ezt a nehéz kórt, mely ezerszámra szedi áldozatait.

Utóbb — sajnos — aktuálissá vált a határszelen settenkedő kolera fellépése elleni óvintézkedés is, melyet nálunk szintén nagyon könnyelmüen kezelnek. Hiába ölt a dolog napról-napra nagyobb mérveket, hiába lép fel mind komolyabban közegészségügyi bizottságunk, mintha semmisem történnék, ugy siklanak el a fenyegető veszedelem fölött.

Pedig mindezek olyan bajok, a me-

Az utolsó rablás.

Irta: Nádpiaki Nagy Zoltán.

— Nem tudjuk tovább üldözni a betyárokat — szolt elkeseredve a csendbiztos — bemenekültek a nádasba. Istenkisertes volna most utánuk menni. Különben meg már három nap és két éjjel hajszoljuk szakadatlan, ki vagyunk merülve ugy magunk, mint paripáink.

Magyaros vendégszeretettel invitálja beljebb Pándy Dénes vendégét. Perc alatt ki van adva a parancs a fáradt pandurok ellátására. Ők is parolgo vacsora mellé ülnek beszélgetve. A beszélgetés persze a betyárokról szólt. Boské hallván ezeket, érdeklődve kérdé a csendbiztost:

— Uram, hogy néz ki egy betyár, milyen? Én még sohasem láttam.

— A betyár, kisasszonyom, többnyire olyan, mint ez a Csoke Palkó, a kit üldözünk. Szép szál barna legény. Sudár, hajlékony, mint a nádszál. Erős, ezüzett és bátor, mint a nádi farkas. Fekete haja csigákban ömlik széles vállaira, sötét szeme szurós tekintetü. Egészséges, barnapiros arca mosolygós. Ruházata kis darutollas pörge kalap, patyolatfehér lobogós ing, ugyanilyen rojtos gatya, ezüstpitykés kökényszinü mellény, sárga sarkantyus kordován csizma. Fegyverzete fokos, vállán vontcsövü jó dupla puska. Derék szép ember, kár érte, hogy betyár.

Egy darabig még elbeszélgettek, aztán kiki nyugalomra tért.

Bőzsiké másnap — szokásához hiven — korán kelt. Megfeledkezve minden rablóüldözésről, megpakolta kis kosárkáját, ladikba ült a evezett a csőszházba a kis árvákhoz. Utjában el nézegette, hogyan himbálózik a kis nádi veréb a vizi buzogányon, gyönyörködve nézte, miként eteti a parti fecske kicsinyeit. Kenyérmorzsát szórt a halaknak a vizbe s letépdeste a szebb nefelejtsszálakat, kis bokrétát kötött belőlük s keblére tűzte. Észre sem vette, hogy a csónka fűzfanál van, csak midőn a parthoz ütődik ladikja. Veszi kosarkáját, ki akar lépni, de látja, hogy egy véres alak támaszkodik a fatörzshöz. Darutollas kalap van a fején, patyolatfehér lobogós ing rajta, mely vérfoltokkal van tarkitva. Duplacsövü puska mellette. S néz reá két sötét szurós szem. A következő pillanatban Pándy Böske ájultan roskadt vissza a csónakba.

Csóke Palkó is felismerte Pándy Böskét. Nagyon rosszul esett neki az a hit, hogy egy nőt küldtek az ő kikémlelésére. Kiemelte csak ugy félkézzel a csónakból az ájult leánykát s a csónakba fektette. Annyi volt az annak, mint egy pehely. Darutollas kalapjába vizet meritett s locsolgatni kezdte, mig csak magához nem tért. Felnyitván szemeit, tekintetük ujra találkozott. Remegve tette össze két kicsi kezét s csak annyit mondott:

— Ne öljön meg.

A betyár reá csodálkozik.

— Én, megölni a méltóságos kisasszonyt? Hisz az isten is megverne, hacsak egy hajszálához nyulnék is.

Most a leány csodálkozik.

— Hát nem bánt?

— Még gondolatban sem. Nem haragszom én azért a kisasszonyra, hogy eljött kikémlelni.

„TITÁNIA" gőzmosó-, vegytisztító- és kelmefestő vállalat CELLDÖMÖLK

Minden a ruházattal szükségszerű dolgokat, férfi- és női felső szövetruhákat, selymet, barsonyt, csipkét, szalma, panama és posztó kalapokat. Fest mindenféle szinre. Vidéki megbizást gyorsan és pontosan eszközöl. Elegendő cím: „TITANIA", Celldömölk.

Olcsó árak! Elsőrangu munka!

(Orth) ÉTTEREM (Kőser)

Tisztelettel értesitem a t. utazó urakat, hogy minden kivánalmaknak megfelelő étteremben minden időben jól és olcsón lehet étkezni.

GRÜNFELD FULÖP Celldömölk, Sági-utca 2/b.

„HUNGÁRIA" általános biztosító r.-t. kerületi ügynökség

lyek elharapódzásának megakadályozásában komolyabb eszközökkel kellene fellépni. Mert hiába fogunk szaladni lihegve. kitárt karokkal a nyugati kultura felé, ha gyengén szervezett közegészségügyünk folyton a megtizedeléssel fog bennünket fenyegetni.

Egész munkánk és igyekezetünk belefullad abba, hogy az egészségügyi szempontokat nem tartjuk szem előtt.

Kereskedők és iparosok érdeke.

Minden vidéken manapsag arra törekszenek, hogy a nagy gyári raktárak és a nagykereskedők ellen védekezzenek. Az ipari középosztály mostanság valóságos élet-halál harcot viv a gyári vállalatok produkciója ellen. A szakegyletek és szaklapok ugyan folytonosan rámutatnak arra, hogy a kisiparosok, detail-kereskedők miként védekezzenek a nehéz konkurrencia ellen. De a praktikus és célravezető hasznot az iparos a saját igyekezete által, a helyes üzletvezetéssel érheti el.

Az állam a középipari osztálynak ugyan némely célirányos törvényével védelmére kel, ezek közé tartozik az iparághoz való kepesítésnek követelése, tisztességtelen verseny ellen tervbe vett törvény, de sajnos a vásárló közönség nem igen veszi figyelembe, hogy ki a jogosított és szakértelmes iparos vagy kereskedő. Pedig a vásárló közönség egyedüli faktor, a melyre számitani lehet. A legfontosabb tehát az iparosnak és kereskedőknek, hogy a vásárló közönség izlését és kedvét keresse. Csak ebben az esetben lesz képes a mai nehéz viszonyok között üzletét tisztességesen fentartani és abból egzisztenciát teremteni.

Mi tehát a legfontosabb az üzletvezetésnél? S mi szükséges ahhoz, hogy a vásárló közönség figyelmet a kereskedő üzletébe terelje?

Feltétlenül szükséges, hogy a mellékutcákban fekvő üzletek kirakatai tetszetősek, szinte hivogatók legyenek. Igen sok függ egy izléssel rendezett kirakattól, mert az utonjáró közönség figyelmét tiz esetben örször ez feltétlenül magára vonja. Amde a kirakatnak nem lehet, nem szabad hónapokon át egyformának maradnia, változtatni és ujra rendezni kell. Valami ujat szükséges produkálni, hogy az utcában lakó, a rendes járókelő előtt is feltünjék.

A figyelmes kereskedő gyorsan felfogja, hogy feltétel az, hogy a közönség üzletje iránt állandóan érdeklődjék. Es ezt a kirakat rendezés gyakori ismétlésével érheti el. Hogy ezt megcselekedhesse, (mert állandóan kirakatrendezőt nem mindenkinek van módja tartani) a főutcákon levő üzletek kirakatait kell tanulmányoznia és arról tervrajzot kell vennie, a mit aztán kicsibe utánozhat. Semmi esetre sem lehet kivánni, hogy mindenkinek külön ideái legyenek, de azt igenis sajat érdeke követeli, hogy a látottakat ügyesen felkasználja.

Ez a gyakorlat a közönségnek szemébe tünik és ha látja, hogy az ő rendes üzletében ui és ujabb portékat kaphat, akkor bizony puszta kényelemszeretetből sem megy máshová. Sajnos azonban sok kereskedő erre nem fektet sulyt, mert ritkán rendeli meg azt az árut, a mit nem kérnek. A vevő pedig csak azt kérheti, a mit lát, vagy a mit az ügyes kereskedő neki felkinál.

Ha a vevő a boltba lép, akkor a kereskedőnek már nyert ügye van. Rend és tisztaság nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a vevő jóakarata biztositassék. Sót a berendezésnek is olyannak kell lennie, hogy a vevő könyen attekinthesse, hogy az üzletben mit vasárolhat. De minden ügyes berendezés mellett az is erősen szükséges, hogy a vevő előzékeny kiszolgálásban részesüljön. Azokban az üzletekben, hol csak kispénzü emberek fordulnak meg. szerfelett bizalomkeltőnek kell a kiszolgálásnak lennie. Más elbánásban kell részesiteni a vagyonos osztályt, mert azok kenyes igenyeit ki kell tapasztalni.

Az üzlettulajdonosnak, különösen a detail üzletekben, arra kell fektetni a fősulyt — és erre alkalmazottait figyelmeztetni szükséges — hogy a boltba lépett vevőt sohasem szabad üres kézzel kibocsájtani. Sót, ha a vevőnek már semmi szándéka sincs a vételre. az ügyes gazdának, vagy segédnek oda kell hatni, hogy legalább valami kis vásárlast tegyen. De ha semmiesetre sem lehet rábirni a vevőt, hogy vásároljon, éppen olyan udvariasnak kell hozzá maradni, mintha nagy vásárlást eszközölt volna. Nem szabad sohasem feledni, hogy a nagy áruraktárakban százan ki és bemehetnek a nélkül, hogy vásárlasi kényszernek volna bárki is kitéve. A kiszolgálás ügyes módja az, hogy minden vevő a legudvariasabb elbánásban részesüljön. A detail kereskedőnek kétszeresen kell erre sulyt fektetnie.

Tele van a lelkem . . .

Tele van a lelkem ezer dallal, mámoros, szomoru,
[sötéttel,
Ábrándos, csendes, fátyoltakarta, árnyéktalan ál-
[matlan éjjel.

Mikor a dal fájdalomenyhitő, kesergő. szenvedő a
[szivem,
Mikor a fátyoltakarta éjben a szivtelen is nyu-
[godian piben,

Mikor a dal csak száll messze, messze, de rá
[nem talál:
Elenyészik a hatalmas ürbe, árnyéktalan éj leple
[alá! . . .

Blássik Ferenc.

Nem lehetsz az enyém . . .

En nekem a te csókodban
Nem lesz részem,
Le is mondtam arról én már
Réges-régen.

Csak ugy néha — mint villam az
Ejszakába —
Fel-felvillan pillanatra
Lelkem vágya.

De kioltja a józan ész
Ezt a vágyat.
Szeretek én rajtad kivül
Akár, hányat!

Ne is beszélj én felőlem
Te ezekről.
Lemondtam a csókjaidról,
Szerelmedről!

Kovács János.

NESTLÉ FÉLE
regbeválT GYERMEKLISZT
a legjobb és legolcsóbb
DOBOZA K 1.80 MINDEN GYÓGYSZERTÁRBAN ÉS DROGERIÁBAN
Próbadobozt ingyen küld: HENRI NESTLÉ, Wien, I. Biberstr. 34

Tudom, nem magától tette. Menjen csak vissza bátran, mondja meg a csendbiztos urnak, itt vagyok a csonka füznél. Lovamat kilőtte alólam, balvállamba golyót röpitett, három napja már nem ettem, nem aludtam, de azért várom a szóváltásra.

Böske ebből csak annyit értett, hogy a betyár éhes lehet és őt kémnek nézi. Felvilágositotta tévedéséről. Jól esett ez a betyárnak. Aztán ennivalóval kinálta. Volt a kis kosarában bőven. De a betyár nem fogadta el.

— Egyék, szivesen adom, hisz maga három nap óta nem evett. Rettenetes lehet, én belehalnék. Kérem, egyék, lássa nekem örömet okoz vele, fogadja el tőlem e csekélységet, hisz roppant éhes lehet.

— Epp azért nem fogadom el, kisasszony. Még azt mondhatnák, hogy éhségemben Pándy Böskét megraboltam.

Fájósan rándult meg a betyár válla. Böske csak akkor vette észre, hogy a sebe nincs be kötve a vérzik.

— Be kell kötni a sebét, mert elvérzik.

Hatogatni kezdte fehér kötényképét s engedelem nélkül a seb bekötéséhez fogott. Ezt engedte a betyár. Érezte már nagyon, hogy gyöngül, pedig erejére szüksége volt. Mig a seb bekötésével volt elfoglalva Böske, beszélni próbalt a legény lelkére. Hogy miért él üzött vadkén, erdők rejtekén étlen-szomjan, félve minden nesztől, hogy nem halálra keresik-e. Elmondta, hogy milyen szép az élet ily derék legénynek nyugodt lelkiismerettel, becsülésben, családtól szeretve élni. Nem késő meg, hagyjon fel a betyárélettel s terjen magába. O könyörögni fog nagyatyjának hogy vesszőljön ki szamára csekély büntetést. Adja szenvedje el és legyen aztán igaz becsületes ember.

Szomoruan hallgatta Palkó a kérlelő beszédet. Elhallgatta volna tán a világ végéig. Sohasem beszéltek ő hozzá ilyen szépen. Hiszen átok alatt, rossz anyától született. Érezte, hogy valami fáj, nagyon fáj ott belül, érezte, hogy tenni kell valamit. De mit? Isten tudja.

Miután a sebet bekötötte Böske, ismét leült, hogy pihenjen kissé. A betyár sorsa is érdekelte.

— Üljön le maga is és mondja el nekem, miért lett betyár.

— Elmondhatom, rövid története van — szólt a legény. — De le nem ült. Nem engedte a tisztesség. Gondolkodott.

— Volt-e már szeretője a kisasszonynak? — kérdezte.

A leány elpirult. Pali észrevette, hogy roszszul beszélt. Röstelkedve tette utána:

— Ne feleljen a kisasszony, tudom, hogy nem volt. Rosszul kérdeztem. Lássa, nekem volt. Nem volt másom soha, kit enyémnek mondhattam volna, csak a szeretőm, de elhagyott. Az igali gróf ezresbankót ragasztott a homlokára s a pénz elcsábitotta tőlem. Ezért markolászom én a gazdag emberek lova zabláját. Ezért lettem betyár.

— Csak? Nem érdemes egy hütlen leányért a becsületet feláldozni, nem férfihez illik. Igérje meg nekem, hogy nem lesz betyár.

A legény gondolkodott. A nap épen felkelőben volt és első sugaraival csókolta Böske szép termetét. A betyár kis ideig nézte a felkelő nap aranyos sugarait a leány arcán, aztán ünnepelyesen felelte:

— Mire a nap még egyszer felkel, Csőke Palkó nem lesz betyár.

— Mire a nap még egyszer felkel . . . ismételte Böske. — Köszönöm. De most már egyek, jó ember lett, megérdemli.

— Köszönöm, azt nem fogadhatom el.

— Hát mivel jutalmazzam meg, mit fogadhat el tőlem?

— Semmit — felelte a betyár szomoruan.

Böske gondolkodott és lassan levette kebléről a kis nefelejts csokrot. A betyárnak nyujtotta.

— Hát itt van egy „semmi", fogadja el.

Szerényen, de meltósággal vette át Palkó a feléje nyujtott nefelejtset. Illedelmesen kezet csókolt érte, mint egy fejedelem a királynőnek. Csak a kökenyszinü mellény feszült meg széles mellén, de ki tudja, a büszkeségtől-e, vagy csak egypár boldog szivveréstől?

A csónak hazafelé indult . . . Böske otthon reggelizés közben elmondta kirándulása történetét az uraknak.

— A kisasszony szavaiban nem kételkedhetünk — felelte a csendbiztos udvariasan.

— És Csőke Palkó nem betyár többé — égészité ki Pándy Dénes titokzatosan.

A kastély öreg kertésze lett elküldve a csonka füzhöz azon üzenettel, hogy az urak kéretik Csőke Palkót a kastélyba. Jöhet bátran, nem lesz bántódása.

Az öreg kertész egyedül tért vissza.

— Nincs ott? Nem jön? — kérdezték egyszerre.

— Ott van, de nem jöhet. Ott fekszik a szomorufüz alatt, szive táján lőtt seb van, melyből még patakzik a vér, de élet már nincs benne. Jobbjában kilőtt pisztolyt szorongat, balkezében kis nefelejtscsokrot tart a szája előtt, mintha csak csókolná. Csőke Palkó nem betyár többé — jelenti a kertész.

A hallottakra Böske arcán két könycsepp gurult végig.

Es a két könycsepp volt Csőke Palkó utolsó rablása.

HIREK

Pillanatfelvételek.

—

JEGYZETEK A MECCSRŐL.

Szeretett kedves olvasóm, elmesélem neked, voltaképen mi is az a meccs, ámbátor azt hiszem, magad is tudod. Hát, kérlek alásan, egy csomó fiatalember valahol összejön és kimondják, hogy ők fotbal-klubot alkotnak. Nem kell hozzá semmi különös talentum, csak épen rugdalózni kell tudni, azt meg ugyan ki nem tud? Akkor aztán vesznek egy másfélaraszos bugyogót, trikót, meg egy pár négy-ötkilós fotbal-cipőt s ezzel aztán készen van a dresz. Akkor fognak egy istentelen nagy labdát s rugdalják ész nélkül jobrabalra, előre-hátra, mintha bizony az a szegény labda vétett volna valamelyiknek valamit. Három egész napig eszeveszett komolysággal folyik a tréning, mire megeresztenek egy távirati sürgönyt valamelyik szomszédos klubnak, hogy gyöjjön a csapat egy kis barátságos mérkőzésre. Na és gyön. Akkor aztán gyerünk ki a meccsre. Immáron csatarendben állnak a dicső labdarugók, az egyik felekezet fönt, a másik alant. Középen a biró és a klubok elnökei. Tanácskoznak egy-kétkilenc percig, majd a biró fütyülni kezd valami kéthangu sipon, mire középre állitják a labdát, körülfogják mindkét felekezet részéről egynehányan, ujra felhangzik a biró sipja, most már aztán mindenki igyekszik egyet rugni a labdán, hogy valamiképen ő csinálhassa meg azt a bizonyos golt, a mely után holtbizonyosan felhangzik az éljen és a taps; szerelmes kicsi leánykák, leányos mamák, fiatal asszonyok, jóbarátok vörösre tapsolják a tenyerüket, rekedtté kiabálják a torkukat a győzelmes matador ünneplésében, a ki olyan pompás gólokat tud lőni az ellenfélnek . . .

Ott járok az izgatott, hullámzó tömeg között, a mint szivszorongva lesi a játék esélyeit. Viccek röpködnek a levegőben, biztatják, bátoritják a játszókat.

— Zsiga, dologra! — kiált rá az egyik kékruhásra egy fiatalember.

— Ugyan, hagyja azt a szegény Zsigát — inti le egy mellette álló kotnyeles arcu kis leány — hiszen ugyis agyondolgozza magát.

Ijedten sikolt fel egy diaboló frizurás, mosolygó szemü csöppség:

— Jaj, a Bandit megrugták. Betörött az orra. Istenem, istenem.

Bandi ur hidegvérrel bemegy a közeli kórházba és összevarratja az orrát, a kis leány pedig szivdobogva lesi, mikor jön a harcképtelenné tett lovag.

Folyik a játék egyre nagyobb tüzzel, szenvedélyesebben. A közönség folyton egy-egy lépéssel halad a pálya felé, már bent van a téren, néhány hölgy a padokon áll s onnan biztatja a játékosokat.

— Óriás, óriás — hangzik mindkét oldalról egy fehértrikós felé, a kit alacsony termete miatt hivnak igy s a ki olyan nagy, hogy a lába épen a földet éri — ne hagyd magad óriás, szoritsd óriás, Lala előre!

Tomboló éljenzes, zugó taps reszketteti meg a forró levegőt. Éljen, éljen! Gólt lőttek a mieinkek. Kalapok repülnek a levegőbe, napernyők villannak meg, kacagás, jókedv mindenütt. Nagy sor is az, mikor a mieinkek győznek.

— Ugy-e, milyen gyönyörüen tud védeni az a kis kapus? — sóhajt fel egy babaarcu bakfis. — Milyen erős karjai lehetnek . . .

— Mintha nem tudnád! — ingerkedik vele egy szőke szépség.

A két hölgy össze is veszett, ki is békült ezen s a vége az lett, hogy minden alkalommal tele tüdővel éljenezték a kapust.

Két fiatal asszonyka diskurál a pályán.

— Igazán pártatlanul vezeti versenyt ez a biró — szól az egyik.

— Könnyü neki — mondja a másik — csupa férfiak fölött itélkezik. Aligha lenne ilyen pártatlan, ha hölgyek is játszanának.

— Kedvesem, te nagyon jól ismerheted ezt a birót — szól epésen az egyik.

— Csak a mennyire tőled tudok róla egyetmást — felel nem kevesebb gunnyal a másik.

Na. Végre vége van a mérkőzésnek. Eredmény. Éljen. Sok éljen. Taps. Sok taps. Eljen az elnök. A biró. Éljen a kapitány. A kapus. Éljen a közönség.

Éljen! Éljen!

Hát, kérem, ez a fotbal-meccs.

(hf.)

— **Polgári iskolánk** ügye ez időszerint a kultuszministeriumban döntes alatt van. Miként dől el polg. iskolánk ügye, kedvezően-e, vagy kedvezőtlenül reánk nézve ugyancsak bajos volna megmondani. Kuliszéky Ernő, vasmegyei kir. tanfelügyelő, a közigazgatási bizottság mult pénteken tartott ülésén a vármegye tanügyéről referálva azt jelentette a többek között, hogy ez év szeptember havában vasvármegye területén három uj polgári iskola nyilik meg és pedig: Sárváron, Muraszombaton, és Celldömölkön. A kir. tanfelügyelőnek ez a kijelentése biztató, hinni akarjuk, hogy a kir tanfelügyelő e kijelentése, a celldömölki polg. iskolának ez évben való megnyithatását illetoleg, bizonyos jól értesültségen alapszik. Vajha így lenne.

— **A király** születésnapjának 83-ik évfordulója alkalmából hétfőn az apátsági templomban ünnepies istentisztelet volt, melyen a hatóságok vettek részt. Délben a rendházban ebéd volt, melyre többen voltak hivatalosok.

— **A keresztényszocialisták jubeleuma.** A szombathelyi keresztenyszocialisták nagyszabásu ünnepségek keretében ülték meg a mult vasárnap az egyesületek fennállásának tizedikéves évfordulóját. Délelőtt kilenc órakor ünnepi misét hallgattak, azután diszközgyülés volt gazdag programmal. A délelőtti ünnepséget bankett zárta be. — Délután népgyülés volt az Arenakertben, a melyen Huszár Károly orsz. képviselő és Kocsán Károly keresztényszocialista szónok beszéltek. A jubiláris ünnepet remekül sikerült táncmulatság zárta be, a melyet a Mozer-féle vendéglőben tartottak meg.

— **A mikor az asszony nyelves.** *Rácz* István barkóci béresgazda, Batthyanyi gróf embere, a ki a magtár kezelésével volt megbizva, a napokban összeveszett feleségével. A házi perpatvar igen éles hangokat váltott ki mindkét viaskodótól, a mig az ember egészen le nem torkolta asszonyát. Mivel pedig tudott dolog, hogy vitatkozásban mindig az asszonyé az utolsó szó, Rácné sem hagyta magát leveretni, hanem a mikor már semmit sem tudott férje-urán kifogásolni, hát odavetette neki a fenyegetést:

— „Ne szekérozz engem, mert majd megmondom, mennyi buzát loptál a gróftól!"

Ez a kifejezés megütötte az egyik szomszéd fülét, a kinek első dolga volt a csendőrségnek besugni a dolgot.

A muraszombati járásőrmester kezébe vette a dolgot s ekkor kiderült, hogy az asszony nem hiába szólta el magát.

Több napon át folytatták ebben az ügyben a kihallgatásokat, a melyeknek során Rácz maga bebizonyította, hogy a mult év december havától kezdve nagymennyiségü buzát, árpát és rozsot emelt el a magtárból, azután Kárász Iván korongi korcsmároshoz szállitotta, a hol bort kapott ennek ellenében. A csendőrség Rácot feljelentette a szombathelyi kir. ügyészségnél.

— **Megnémult leány.** A szomszédos zalamegyei derecsi urodalomban a cséplési munkánál volt elfoglalva Szombat Anna 16 éves leány, csütörtökön reggel még ép egészségben ment el a munkába. Munkáját rendesen végezte is. Feltünt azonban társainak, hogy egész délelőtt a máskor vidám leány egy szót sem szólt. Délben hazament és szótlanul vált el társaitól, majd mikor otthon özvegy édes anyja szólitgatta többször is és nem adott feleletet, hanem csak rémült tekintettel nézegetett körül, akkor kezdtek anyja és testvérjei arra gondolni, hogy a leánynak valami baja lehet. Ijedten küldtek orvosért, aki megállapitotta, hogy a szerencsétlen leány megnémult. Állitólag valamely veleszületett agybeli abnormitáson alapul a baj, a melyből a leány erejét tulhaladó munka idézte elő a szerencsetlenséget.

— **Főispáni kinevezések.** Békássy István dr. főispán a nyugdijazas folytán megüresedett 4 árvaszéki irodasegédtiszti állásra Dolsa Vilmos vasvári és Németh Lajos celldömölki járási irodasegédtiszteket, továbbá Balázs József m. kir. honvédőrmester pécsi és Virányi József m. kir. méneskari kezelő őrmester alsószombattalvai lakósokat nevezte ki.

— **Térzene.** A sárvári önk. tüzoltó-egylet fuvós zenekara ma délután a Szentháromság-téren, majd a vasut állomás előtt térzenét ad. Térzene után a „Griff"-szálloda kertjében ad zenét, melyre minden belépódij nélkül be lehet menni.

— **Védekezés a kolera ellen.** A belügyminiszter most bocsáttotta közre azon vasuti állomások névsorát, melyeken az utazás alatt kolerában betegedett utasokat orvosi kezelésbe lehet venni s el is lehet helyezni. Vasmegye területéről a következő vasuti állomások szerepelpelnek a névsorban: Celldömölk, Felsőlövő, Gyanafalva, Hegyfalu, Jánosháza, Körmend, Kőszeg, Muraszombat, Németujvár, Óriszentpéter, Pinkafő, Rum, Sárvár, Szentgotthárd, Szombathely és Vasvár.

— **Felakasztotta magát.** Szombathelyen a szövőgyárban tizenkét év óta volt már alkalmazásban *Wolf* Henrik szövőmester, a ki az utóbbi időben betegeskedett s nem birta a munkát. Ifeletti elkeseredésében Wolf a mult szombaton lakásán felakasztotta magát s mire megtalálták, meg volt halva.

— **Régi olcsó élet** Egy régi irás szerint a vendéglősök az alább közölt olcsó árakon voltak kötelesek élelmiszereket a vendégeknek adni:

Egy porció leves bármily fele legyen is 2 krajcár.

Fehénhus a hozzávalóval 4 kr.

Egy porció bármily néven nevezendő főzelék 5 kr, betsinált ide értve a bóti eleséget is 8 kr., detto tésztás étel 8 kr., rostélyos petsenye, 4 kr., detto sertéshus 8 krajcár.

Egy fertál csibe petsenye 8 kr.

Egy fertál liba vagy kacsa 8 kr.

Egy portio pujka vagy borju hus petsenye 12 krajcár.

Egy portio sült halnak bármely neme 12 krajcár.

Megjegyzés: Bármilyen petsenyéhez a fentebb kitett taksák mellett salátát is kötelesek adni a kortsmarosok.

Ha pedig egy társaságban többen esznek ezen esetben 3 tál ételért fog fizetni minden személy tiz krajcárt.

Azon esetre, ha 3 tál ételen kivül petsenye is adatik, 16 krajcár.

Hat tál ételért, ide nem értven a bort és kenyeret 30 krajcár.

. . . De jó lenne az ilyen olcsó helyre ma traktába menni.

— **A gőzgépkezelők és kazánfűtők** legközelebbi képesitő vizsgái Sopronban szeptember hó 7-én délelőt 9 órakor a városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők, Deák-tér 8.

— **Nadragulya mérgezés.** Borzalmas halállal halt meg kedden este a szombathelyi Fehérkereszt gyermekkorházában két gyermek. A két kis szerencsétlen maszlngos nadóagulyát evett a szőllősi földeken s mire észrevették tettüket, akkor már anyira elfutotta testüket a méreg, hogy nem lehetett rajtuk segiteni. Kedden délután történt a megrenditő eset. Horváth István póstakohsis 5 éves Róza nevü leánya és Handl István Mayer gyári munkás 4 éves Pista fia hazulról elbarangolva játszadoztak az utszélen. Bolyengásukban maszlagos nadragulyára akadtak, a melynek mérges bogyóiból ettek és este 10 órakor meghaltak.

— **A só drágulása.** A só, mint házi cikk nélkülözhetetlen s éppen azért sulyos jelenségnek kell tartanunk a só árának ismételt felemelését. Rövid időn belül ez már a hatmadik áremelés. Látszatra ugyan csekélység, mert mindössze wagononként 18 K az áremelés s igy abból egy métermázsára 18 fillér s egy kilóra egyötöd fillér esik. De ez a csekélység is sulyosan érinti a legszegényebb néposztályt. A só egyedárusága különben is a legigazságtalanabb egyedáruságok egyike, mert utját vágja a tisztességes versenyben rejlő és azzal mintegy természetszerüen velejáró árcsökkenésnek. És ha már az állam monopólium-cikknek minősiti a sót, mindenesetre helyén való volna, ha az árát nem emelné, hanem ahelyett más, kevésbé elsőrendü életrendi cikknek, például a szesznek monopolizálásával pótolná bevételeit.

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztíthatatlan, soha javitást nem igényel. Tűzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg

KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. :: Jánosháza.

Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

Millió

hiteles bizonyitvány privátok és orvosoktól a

KAISER-

féle mellkaramelláról, mely

Köhögés

rekedség kataruss és nyálkásodás ellen a legbiztosabb és a legjobban ható gyógyszer.

Kapható:

Vesszprémben: *Incze* Kalmán. *Devecserben*: *Balogh* Mihály. *Celldömölkön*: *Bisiczky* Ödön, Szentgálon: Wolf Béla gyógyszertárában.

Őszi trágyázás!

THOMASSALÁK

A legjobb és legolcsóbb foszforsavas műtrágya!
Óvakodjunk o hamisitásoktól!
Csak akkor valódi ha ilyen zsákban van és eredeti ólomzár van rajta.
Minden zsák tartalomjegyzékkel van ellátva!

KALMAR VILMOS

a Thomasphatfabriken Berlin, vezérképviselője Budapest, VI., Andrássy-ut 49.
Különösen a jelenlegi rendkivüli olcsó árakra figyelmeztetjük a vásárlókat. 2—20

Oszi trágyázás!

Gépjavitó és kovácsmühely.

Tisztelettel hozzuk a n. é. közönség b. tudomására, hogy **Celldömölkön a Gyár utcában** (Kórház-kert mellett) saját telkünkön épült uj mühelyünkben

mezőgazdasági gépjavitó és kovács-mühelyt

rendeztünk be.

Elvállaljuk gőzgépek, benzinmotorok, cséplőgépek, vetőgépek, járgányok, szivattyuk stb. szakszerü javitását.

Mindennemü kovácsmunkakat, lóvasalást a legpontosabban teljesitünk. Szives pártfogást kérve,

kiváló tisztelettel

Varga Testvérek, gépészek

Molnársegéd,

idősebb nőtlen, ki a hengermalom kezelésében jártas, állandó munkára azonnal felvétetik. Fizetés megegyezés szerint. Jelentkezni lehet és levélbeli ajánlatot kér

Szkókán Gyula
malomtulajdonosnál
Moszlopon.

Hirdetéseket

felvesz a kiadóhivatal.

Kollarit- bőrlemez.

kaucsuk-kompozitióval bevont ruganyos, viharbiztos és időtálló szagtalan fedéllemez. **A jelenkor legjobb fedéllemeze.**

Végtelenül tartós.

Régi zsindelytetők átfedesére kiválóan alkalmas. — Sem mázolni, sem mészlevel bekenni nem kell.

Kapható Celldömölkön: HOFFMANN MIKSA fakereskedőnél.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorsajtójan Devecserben 1913